

Rickard

Det allra första minnet som Rickard hade av sin pappa var från när han var 4 år gammal. Han hade fått en rungande örfil och sen höll pappa honom under vattnet i badkaret en lång stund så att Rickard började svälja vatten. Anledningen var att han hade sjungit när han badade och stört pappa som satt och skrev på en filmrescension. Men nästan alltid var pappa snäll mot honom och mamma. Dock så visste både Rickard och mamma att på några sekunder så kunde det svarta åskmolnet välla in från ingenstans. Mamma bar ständigt scarf, eftersom hon hade kraftiga märken efter att pappa hade försökt strypa henne ett flertal gånger. Rickard blev så rädd att han kissade på sig, och då blev pappa helt tokig och stängde in honom i en liten kall garderob i tre timmar. Plötsliga utskällningar och örfilar skedde då och då. Men efter det så var pappa extra snäll, nästan överdrivet ömsint och omtänksam. Han var allvarligt mobbad på sitt jobb som socialsekreterare. Rickard var skitskraj och hyperförbannad i en ohållbar kombination. För att få utlopp för sin vrede så började han slå mindre pojkar på gatan där de bodde i ett kedjehus. Han hade också börjat vara våldsam mot deras katt, stoppade in honom i en väska som han slängde i väggen. Efteråt kände han ett oerhört dåligt samvete. Rickard gick i sjunde klass och ett gäng som gick i nian hade bestämt sig för att knäcka den där lille killen som slog mindre pojkar, bland dom en lillebror till ledaren i deras gäng. Dom hade sett på många otäcka filmer på nätet. Dom jagade Rickard in i skogen, brottade ned honom och höll fast honom. Sen lade dom en handduk över hans ansikte och så på med vatten, så att de höll på att dränka Rickard, som skrek jag ska döda er era jävlar!! Det gjorde bara att de fortsatte med vattnet på handduken. När Rickard kom hem så låg mamma och skrek på golvet och pappa sparkade på henne, din jävla skräpfittslyna, jag vet att du har varit otrogen med organisten i församlingen. Mamma hade aldrig varit otrogen. Rickard tyckte att mammas problem var nog stora och han ville inte belasta dom med sina problem. Händelsen i skogen plågade honom om nätterna i mardrömmar. Han kissade på sig och tog katten, som han älskade så mycket, och slängde honom i väggen. Till slut så försvann katten, han sprang bort. Rickard grät floder, och mamma sa att katten nog snart kommer tillbaka. Hur ska jag, funderade Rickard förtvivlat, bli av med mina plågoandar? Jag kan inte berätta för pappa, för han skulle döda dom. Mamma är för vek och menlös. En morgon så tog han med sig sitt basebollträ till skolan och på rasten så gick han bestämd fram till ledaren i gänget och slog först ett slag över knäna så att han ramlade omkull, och sen öste han på med slag över hela kroppen och huvudet. En lärare kom springande och skrek RICKARD SLUTA!! Den svårt skadade pojken var medvetlös och hamnade på intensivvård i 3 veckor. Rickard blev ett ärende hos socialen, men utredningen lades ned eftersom Rickard hade blivit utsatt för våld själv. Det antogs vara en engångsföreteelse. Resultatet blev att den misshandlade pojkens storebror tog saken i egna händelser. Han band fast Rickard och släpade honom några kilometer efter sin EPA-traktor. Det hela polisanmälades och Rickard vägrade att gå utanför dörren, vilket renderade i bestraffning från pappa i form av att han höll sin sons huvud i badkaret fyllt med vatten. Mamma blev tokig och slog sin make i huvudet med en gjutjärnsstekpanna. Pappa låg medvetlös i en timme. Samma natt vaknade Rickard av ett skrik, och han gick till föräldrarnas sovrum. Pappa var på väg att kväva mamma med en kudde. Rickard var livrädd för sin pappa och bara stod och grät och kissade på sig. Då kom pappa och gav honom några hårda smällar mot huvudet. Så här liten, rädd och försvarslös ska jag aldrig mer känna mig, och inte mamma heller, beslutade sig Rickard. Mamma låg och hostade och pappa var den snälle pappa igen och höll om sin fru och sin son. Nu skall allt bli bra bedyrade han. Jag ska gå i psykoterapi, jag ska bli en god människa jag lovar, sa han och

grät. Men Rickard och mamma visste vad som väntade. Pappa var en psykopat, snart tickar klockan och det smäller igen. Rickard hade gått i skolan igen i ett par månader. Många elever hatade honom. Glåpord dagligen och en del fällde krokben för honom och spottade. Allt bottnade i att man hade blivit så skrämmd av Rickards våldsamma utbrott tidigare på hösten. Och en förtalskampanj hade startat. Våldet mot honom eskalerade, och snart så låg han på marken och blev sparkad. Man slet av honom alla hans kläder och hänskrattade. Det hela slutade med att Rickard struntade i att gå till skolan. Så småningom så fick han börja på en annan skola, men ryktet om Rickard hade nått dit så där fortsatte våldet gentemot honom. Rickard vägrade gå till den nya skolan också. Han satt hemma och sträckläste pappas böcker om världens genom tiderna ondaste människor. Seriemördare, diktatorer, nazister, etc, etc. Rickards våldsamma fantasier var fruktansvärda, och hans hat var gränslöst och vreden glödde. Han gick till mataffären. På väg hem så rånades han på allt som hade köpt, och en kille pulade honom med hundskit i ansiktet. Så här går det om du vågar dig ut din lilla jävel! Rickard var asförbannad och samtidigt jävligt skraj. Mamma och pappa övervägde att de skulle flytta till en annan stad, eller ut på landet. Rickard hade allvarlig sömnbrist och kände sig klaustrofobisk av att bara vara inne där hemma hela dagarna. Han hade börjat glida in i den gränspsykotiska zonen. Mamma, jag håller på att bli galen sa han när de åt middag. Pappa tömde sitt glas mjölk över hans huvud och hånade honom. Din ynkliga fjolla så feg du är. Du måste göra någonting åt din situation, inte sitta här och vara en lipsill. Det kan inte bli värre, du är tvungen att ge tillbaka! Ja, men hur då pappa? Dom är 30 mot 1. Ta dom en efter en när dom är på väg hem, du är ju stark, och ta med ditt basebollträ. Jag känner mig jättekonstig sa Rickard, alldeles dimmigt i huvudet och tankarna är ett snurrande kaos. Jag kanske måste åka till BUP? Här ska inte åkas till hispan, då börjar ryktena gå mitt jobb. Det är inga fel på dig pojk, och inatt så ska vi ge dig sömntabletter så att du kan sova. Det ska bli bra igen, vi kanske ska flytta till Stockholm. Stockholm är en så uppstressad stad invände mamma väldigt försiktigt, men det var för sent, för pappa slängde salladsskålen rakt i huvudet på henne, så att hon började blöda ymnigt. Rickard fick tag i en vass förskärare och högg den rakt i bröstet på pappa som stupade på golvet. NEJ Rickard du dödar honom! Men han hade fått nog och högg ett tiotal gånger tills pappa låg still, kraftigt blödande, död. Mamma satt paralyserad och apatisk på golvet, hon hade hamnat i ett chocktillstånd. Det var kväll och Rickard lurade i sin mamma tillräckligt mycket sömntabletter så att hon skulle sova hela natten. Själv så sjönk han djupare in i gränspsykosen. Han försökte sova men han kunde inte. Framåt 5-tiden, som en välsignad uppenbarelse såg han framför sig vad han skulle göra. Pappa var en vapensamlare, och Rickard visste var nyckeln fanns till vapenskåpet. Han plockade fram ett maskingevär som han hade skjutit med tillsammans med pappa i skogen. Ammunition fanns det gott om. Vid 9-tiden på morgonen så gick han lugnt till skolan med geväret i en sportväska. Han befann sig precis på gränsen till psykos, han visste vad han gjorde men ändå inte. Han gick in på toaletten, och inväntade att klockan skulle ringa för förmiddagsrasten. Han kissade på sig, och sen skred han till verket i korridoren full av elever. På en minut så hade han dödat 25 människor, sen gick han på jakt. Efter en halvtimme så var 54 stycken personer döda. Det var underbart, vilken gruvlig hämnd! Polisen manade honom till besinning och att han skulle ge upp, komma ut utan vapen. Skadade och döende låg omkring honom och jämrade sig och skrek. Han sköt ihjäl dom alla. Sen tog han gevärspipan, stoppade den i sin mun, och tryckte av.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Johan Bergstjärna med Poeter.se id #21041 innehar upphovsrätten